

18. nedeľa B

Odložte starého človeka s jeho predošlým spôsobom života. Oblečte si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu. (Ef 4,22.24)

Prvé čítanie

Kniha Exodus 16,2-4.12-15

Celá izraelská pospolitosť šomrala na púšti proti Mojžišovi a Áronovi. Synovia Izraela im vraveli: "Bár by sme boli pomreli Pánovou rukou v egyptskej krajine, keď sme sedávali pri hrncoch mäsa, a chleba sme sa mohli najesť dosýta. Vyviedli ste nás na túto púšť, len aby ste celú túto pospolitosť umorili hladom."

Pán povedal Mojžišovi: "Hľa, ja vám zošlem chlieb z neba ako dážd'. Ľud nech potom vyjde a nech si každý deň nazbiera, koľko bude potrebovať na deň. Tak ho vyskúšam, či hodlá kráčať podľa môjho zákona alebo nie.

Počul som šomranie synov Izraela. Povedz im: 'Večer budete jesť mäso a ráno sa nasýtite chlebom. Poznáte, že ja som Pán, váš Boh.'"

Keď nastal večer, priletelo toľko prepelíc, že pokryli tábor. Ráno zasa bola okolo tábora rosa. Keď sa rosa vyparila, hľa, na povrchu púšte bolo čosi drobné zrnité jemné ako srieň na zemi. Keď to synovia Izraela videli, vzájomne sa vypytovali: "Manhu?" čo znamená: "Čo je to?" Lebo nevedeli, čo to je.

Mojžiš im povedal: "To je chlieb, ktorý vám Pán dáva jesť."

Druhé čítanie

List Efézanom 4,17.20-24

Bratia a sestry, hovorím vám a dosvedčujem v Pánovi: Nežite už ako pohania, lebo ich zmýšľanie je márne.

Vy ste sa tak neučili o Kristovi, ak ste o ňom počuli a v ňom boli vyučovaní podľa pravdy, ktorá je v Ježišovi, že máte odložiť starého človeka s jeho predošlým spôsobom života, ktorý sa na vlastnú záhubu ženie za klamnými žiadosťami – a obnoviť si ducha i myseľ, obliecť si nového človeka, stvoreného podľa Božieho obrazu, v spravodlivosti a pravej svätosti.

Keď ľudia zbadali, že Ježiš tam nie je a že tam nie sú ani jeho učeníci, nastúpili na člny, prišli do Kafarnauma a tam hľadali Ježiša. Keď ho našli na druhom brehu mora, pýtali sa ho: "Rabbi, kedy si sem prišiel?"

Ježiš im odpovedal: "Veru, veru, hovorím vám, nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa.

Nevyhľadávajte pokrm, ktorý podlieha skaze, ale hľadajte pokrm, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka. Lebo jeho označil Otec, Boh, svojou pečatou."

Povedali mu: "Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky?"

Ježiš im odpovedal: "Boží skutok je veriť v toho, ktorého On poslal."

Pýtali sa ho: "Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo vykonáš?"

Naši otcovia jedli na púšti mannu, ako je napísané: Chlieb z neba im dal jesť."

Ježiš im odvetil: "Veru, veru, hovorím vám, chlieb z neba vám nedal Mojžiš, ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba. Lebo Boží chlieb je ten, čo zostupuje z neba a dáva život svetu."

Povedali mu: "Pane, stále nám dávaj taký chlieb."

Ježiš im povedal: "Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nebude viac lačný, a kto verí vo mňa, nebude viac smädný."

Na zamyslenie

"Veď vy ste nás vyviedli na túto púšť, aby ste zahubili celú túto spoločnosť hladom". Takto šomrali ľudia vtedy, takto šomrú ešte aj dnes. Neustále sa opakujú tie isté vzorce – ľudia sú prestrašení, sťažujú sa, šomrú, túžia po návrate do ich pôvodnej životnej situácie. To prežitie oslobodenia z otroctva je a bude rozdvojené. Byť vytrhnutí z utlačania znamená taktiež byť vytrhnutím z určitej vopred naprogramovanej každodennosti, z určitej istoty. Stav "človek si zvykne na všetko" vymenila voľnosť a nezávislosť, s tým ale súvisí bieda, neistota, púšť. Východ z Egypta – je to taktiež obraz východu z životných situácií, ktoré nás utláčajú. Ako reagujeme v krízových situáciách? Protestujeme? Prijímame to? Obstojí naša viera v Bohom prisľúbenú plnosť a to, že nás vedie naším životom aj keď sa život stáva ťažkým alebo je dokonca existenčne ohrozený? Ak sa nám podarí prestať obviňovať seba samých, iných alebo Boha za to všetko, čo sa nám prihodí, otvorí sa tak priestor pre novú dimenziu vnútornej hĺbky a otvorenosti. Ak sa nám podarí uvoľniť sa aspoň trochu od našej starosti o čisto fyzické prežitie v prospech života v plnosti, ktorý sa nikdy neskončí pochopíme, čo to znamená "Chlieb života" ako Ježiš o sebe hovorí.

"Boh splní nie všetky túžby, ale všetky prisľúbenia." (Dietrich Bonhoeffer). Pozerajúc späť pochopil Izrael, že putovanie po púšti by o vlastných silách nikdy nezvládol. Nie vždy mali to, po čom túžili, čo si priali, ale vždy mali to, čo potrebovali a to pod dostatkom. Boh dáva vždy to, čo potrebujeme, ale nie vždy to, čo by sme chceli. Našou úlohou je hľadať príčinu toho, čo prežívame a učiť sa vnímať to, čo prežívame v malom aj vo veľkom, ktorého je tak veľa, a cez čo Boh splňa v našom živote to, čo prisľúbil. Čo to je, vďaka čomu prežívame, aký je to chlieb, ktorý udržiava našu nádej pri živote? Nestačí iba jesť tento chlieb. Potrebná je viera a dôvera v to, že to Kristus je tým chlebom života. Chlieb ten sa stáva prostriedkom spásy. Predovšetkým pri pohľade späť sa rozjasní zmysel našich životných zastávok.